

ΧΡΗΣΙΜΟΤΗΣ ΠΑΙΔΙΩΝ.

Ἡ Εὐπείθεια τῶν παιδιῶν εἰς τοὺς γονεῖς τῶν εἶναι μία ἀπὸ τὰς μεγάλας ἀρετὰς, αἱ ὁποῖαι ἐκφράζουν τὸ σέβας τῆς καρδίας τῶν

γινῶσται, τὴν προκειμένην εἰκονογραφίαν· εἰς αὐτὴν περιστάται μέγα δαμάτιον οἰκίας μετὰ διάφορα οἰκιακὰ ἐπιπλα, ἀλλ' ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον θέλγει τὴν ὄρασιν καὶ συγχρόνως συγχινεῖ τὴν καρδίαν τοῦ θεατοῦ εἶναι τοῦτο, ὅτι νῆπιον

Ἡ μικρὰ Μαργαρίτα καὶ ὁ ἀδελφός της.

ἢ τὴν χαρὰν τῆς ψυχῆς τῶν, ὅταν ὑπακούω-
σιν εἰς Ἐκεῖνον, ὅστις εἶπε «τίμα τὸν πατέρα
σου καὶ τὴν μητέρα σου», καὶ εἰς τοὺς ἀγαθοὺς
γονεῖς τῶν. Παρατηρήσατε, μικροὶ μου ἀνα-

φαίνεται κοιμώμενον ἐντὸς κοιτίδος, (κούνιας)
μικρὸν δὲ κοράσιον, ἂν καὶ ὅπ' οὐδενὸς βλεπόμενον,
ἐκτελεῖ ὅλην τὴν διαταχθεῖσαν εἰς αὐτὸ
ἐργασίαν, ἥτοι κάθηται ἡσυχον ἐπὶ θρανίου

και έχει τὸν πόδα του ἐπὶ τοῦ κάτω ἄκρου τῆς κοιτίδος ἔτοιμον νὰ κουνήσῃ τὸ μωρὸν ἐὰν κλαύσῃ· ἀφ' ἑτέρου δὲ διὰ τῶν χειρῶν του πλέκει τὸ ἐργόχειρον αὐτοῦ, φαίνεται δ' ὅτι ἔχει προσηλωμένους καὶ νοῦν καὶ ἀφθαλμούς εἰς τὰ ἔργα του ταῦτα.

Ἵπάρχει δυστυχῶς γενικὴ σχεδὸν ἰδέα, ὅτι τὰ μικρὰ παιδιὰ δὲν δύνανται νὰ ᾔναι χρήσιμα εἰς οἰκογενειακὰς ὑπηρεσίας, ἀλλ' ὅμως παρετηρήθη, ὅτι τὰ εὐσεβῶς ἀνατρεφόμενα εἶναι πολὺ χρησιμώτερα εἰς διαφόρους ὑπηρεσίας παρ' ὅσον κοινῶς νομίζουν οἱ ἄνθρωποι.

Τὸ εὐπειθὲς παιδίον εἶναι ἐξάπαντος ἡ χαρὰ τῆς μητρός του, ὁ στολισμὸς τῆς οἰκογενείας του καὶ τὸ παράδειγμα εἰς τὰ λοιπὰ τῆς οἰκογενείας τέκνα· μιμῆσθε, λοιπὸν, μικροὶ τοῦ παιδὸς, τὴν διαγωγὴν τῶν εὐπειθῶν καὶ ἐργατικῶν παιδίων, ἐὰν θέλετε νὰ ᾔσθε εὐτυχεῖς σεῖς καὶ νὰ κάμετε καὶ τοὺς γονεῖς σας τοιούτους.

ΑΙΝΙΓΜΑ.

Δυὸ συλλαβαὶ μὲ τέσσαρα γράμματα μ' ἀπαρτίζουν,
Χίλια τραχέστα τέσσαρα ἔλα ἑμοῦ ἀξίζουν,
Μεγάλως συνετέλεσα πρὸς σύστασιν τῶν ὄντων,
Ὅργανικῶν πάντων καὶ μὴ ὅτ' Σὺμπαν ὑπαρχόντων.
Κι' αὐτὴν τὴν γῆν πληρῶ σχεδὸν καὶ ὅλην περιβάλλω,
Καὶ συγκρατῶ τὰ ἐν αὐτῇ καὶ πανταχοῦ εἰσβάλλω.
Εἴμ' ἐντελὲς ἀπλούστατον, πλὴν χρησίμου συγχρόνως,
Διὸ εὐρίσκομαι παντοῦ προχείρων καὶ ἀφθόνως.
Δὲν δύναται ὁ ἄνθρωπος ἄνευ ἐμοῦ νὰ ζήσῃ,
Οὐδ' ἄνθος, δένδρον, ἢ φυτὸν γῆν γῆν μας νὰ βλαστήσῃ.
Κι' οἱ ἄνθρωποι, καὶ οἱ ἰχθύς, τὰ τε πτηνὰ καὶ κτήνη,
Ζωῦφια καὶ ἑρπετὰ καὶ τῶν ἐντόμων σμήνη,
Ὡς καὶ τὰ δένδρα, τὰ φυτὰ κι' ὅ,τι ἡ γῆ βλαστάνῃ.
Κι' ὅ,τι καλὸν κι' ὠφέλιμον γεννᾶται καὶ αὐξάνῃ,
Πάντα καὶ πάντες ὅτ' ἐμοῦ προάγοντ', ὠφελοῦνται,
Στηρίζοντ' ἐνισχύοντα κι' οὕτω διατηροῦνται.
Καθ' ὅλα εἶμαι χρησίμου, καθ' ὅλα ἀναγκαῖον,
Κ' εἰς εὐζωίαν συντελῶ, ἀλλ' ὅμως περιπλέον.
Ἄν ποτε λείψω ἐκ τῆς γῆς, παραχωρήσει θεία,
Τὰ πάντα θὰ ἀπολεσθῶν, ὡς ἐν τῇ συντελείᾳ.
Ἐχω καὶ ἰδιότητας λαμπράς καὶ θαυμασίας,
Μεγάλως σπουδαιότητος, τῶντι ἐξαισίας.
Συχνάκις μεταβάλλομαι κι' ἀλλάσσω τὴν μορφήν μου,
Ὡς καὶ τὸ σχῆμα καὶ αὐτὴν χροιάν τὴν ἰδικήν μου.
Ποτὲ μὲ βλέπετ' ἀπαλὸν, ὡς μαλακὸν βαμβάκι.
Ποτὲ δ' ὡς μάρμαρον σκληρόν κι' ὡς βράχου κομματάκι.
Ποτὲ δ' εἶμαι διαφανὲς, ἢ κι' ὡς ἀφανὲς πολλάκις,
Ἄτμωδες, νεφελοειδὲς καὶ ὡς ἀήρ συχνάκις.
Πλὴν οὐδὲν τούτων γίνεται ἀλόγως αὐθαιρέτως,
Κατὰ δὲ νόμους φυσικοὺς γίνονται πάντ' εὐθέτως.
Ὅθεν καὶ οἱ γνωρίζοντες καλῶς τὴν ἐμὴν φύσιν,
Καὶ κάμνοντες ἐμοῦ καλὴν καὶ ἀρμυδιαν χρῆσιν.
Κ' οἱ ἴδιοι εὐδαιμονοῦν καὶ ἄλλους ὠφελοῦσι,
Κ' εἰς τὴν εὐημερίαν δὲ ἀπάντων συντελοῦσι.
Πασχίσατε λοιπὸν, παιδιὰ, νὰ εὑρῃτε τί εἶμαι·
Ποία ἡ φύσις ἡ ἐμὴ, τί κάμνω καὶ ποῦ κεῖμαι.
Συγχρόνως δὲ φροντίσατε καὶ νὰ ὠφεληθῇτε,

Ἐκ τῆς καλῆς μου χρήσεως πολὺ νὰ προαχθῇτε.
Προσέτι νὰ συντείνητε κ' εἰς εὐτυχίαν ἄλλων,
Εἰς τὴν τεχνῶν τὴν πρόδον καὶ τοῦ ἀνθρώπου μᾶλλον.
Κι' οὕτω νὰ γείνητ' αἵτιοι πάντες νὰ εὐλογῶσι,
Θεὸν τὸν παντοδύναμον ἀπαύστως νὰ ὑμνῶσιν.
Ὅστις ἐπρόβλεψεν ἐμὲ μὲ ταῦτα τὰ προσόντα,
Κ' ἐδημιούργησεν ὅμᾳς καὶ ἅπαντα τὰ ὄντα.

Κ.

ΑΝΑΓΝΩΣΙΣ ΤΗΣ ΓΡΑΦΗΣ.

Γάλλος τις εὐγενὲς, καλούμενος Δερέντης συνεθίξε νὰ ἀναγινώσκῃ καθ' ἑκάστην τρία κεφάλαια τῆς Γραφῆς ἀσχεπῆς καὶ γονατισμένος.

Ἡ Ἀδύου Χόβαρντ ἀνεγίνωσκε τοὺς ψαλμούς δώδεκα φορές τὸ ἔτος, τὴν Νέαν Διαθήκην τρεῖς, καὶ τὰ λοιπὰ μέρη τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης ἅπας.

Ἡ Δόκτωρ Γεώργιος ἀνεγίνωσκε 15 κεφάλαια τῆς Γραφῆς καθ' ἑκάστην, πέντε τὴν πρωΐαν, πέντε τὴν μεσημβρίαν καὶ πέντε τὴν ἑσπέραν πρὶν πλαγιάσῃ.

Ὁ Ἱερ. Χουίττακερ ἀνεγίνωσκεν ὅλας τὰς ἐπιστολάς ἅπας εἰς δέκα καὶ πέντε ἡμέρας.

Ὁ Ι. Βάρνε ἀνέγνωσε τὴν νέαν Διαθήκην 120 φορές.

Ὁ κ. Ρ. Κόττον ἀνεγίνωσκεν ὀκτώκληρον τὴν Γραφήν δώδεκα φορές τὸ ἔτος.
Πάντες δ' οὗτοι καὶ πλείστοι ἄλλοι, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα θ' ἀπετέλουν πολλοὺς τόμους, ὁμολογοῦν, ὅτι εὖρον τὴν Γραφήν πάντοτε εὐχάριστον, διδακτικὴν καὶ παρηγόρουν.

ΠΑΝΘΥΣΜΟΣ καὶ ΑΠΟΒΙΩΣΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΠΟΛΕΩΝ

Π α ρ ῖ ς ο ι.—Πληθυσμὸς 1,986,748. (Ἀπογραφὴ τοῦ 1877).—Ἀποβιώσεις ἀπὸ τῆς 13—19 Ἰουλ. 1877, 889.

Α ο ν δ ῖ ε ο ν.—Πληθυσμὸς 3,533,484. —Ἀποβιώσεις ἀπὸ τὰς 8—14 Ἰουλίου 1877, 1,449.

Β ε ρ ο λ ῖ ν ο ν.—Πληθυσμὸς 998,304. —Ἀποβιώσεις ἀπὸ τῆς 1—7 Ἰουλίου 1877, 1,077.

Ν έ α Ὑ ό ρ κ η.—Πληθυσμὸς 1,076,618. —Ἀποβιώσεις ἀπὸ τῆς 10—16 Ἰουνίου 1877, 441.

Β ι έ ν ν η.—Πληθυσμὸς 714,548. —Ἀποβιώσεις ἀπὸ τῆς 1—7 Ἰουλίου 1877, 393.

Ν ε ά π ο λ ι ε ς.—Πληθυσμὸς 454,984. —Ἀποβιώσεις ἀπὸ τῆς 18—24 Ἰουνίου 1877, 270.

Ἰ θ η ν ῶ ν.—Πληθυσμὸς 44,310, (ἀπογραφὴ 1870) ᾗθη 65,000.—Ἀποβιώσεις ἀπὸ 10—14 Ἰουλίου 25.

ΓΕΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

1. Τίς διεσέχθη τὸν Ἰησοῦν τοῦ Ναυῆ;
2. Τίς ἦτο ὁ ἔσχατος Κριτὴς τοῦ Ἰσραὴλ;
3. Τί σπουδαῖον γεγονός συνέβη εἰς τὸν Ἰσραὴλ εἰς τὰς ἡμέρας του;

ΕΙΔΟΘΗΚΗΣΙΣ.

Ἐπειδὴ παραπονοῦνται οἱ ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις καὶ τῷ Ἐξωτερικῷ συνδρομηταί, ὅτι δὲν προσφάνουν νὰ πέμπουν τὰς λύσεις τῶν αἰνιγμάτων καὶ οὕτω τὰ ὀνόματα τῶν ἐν Ἀθῆναις καὶ Πειραιεὶ συγγένως δημοσιεύονται, διὰ τοῦτο ἀπεφασίσαμεν νὰ δημοσιεύσωμεν τὴν λύσιν τοῦ ἐν τῇ τελευταίῳ ἀριθμῷ αἰνίγματος εἰς τὸ ἐπόμενον φύλλον θέλοντες δ' ἐξακολουθεῖν τοῦ Κοιποῦ νὰ δημοσιεύωμεν τὰς λύσεις τῶν αἰνιγμάτων εἰς τὸ τρίτον φύλλον ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς των.